

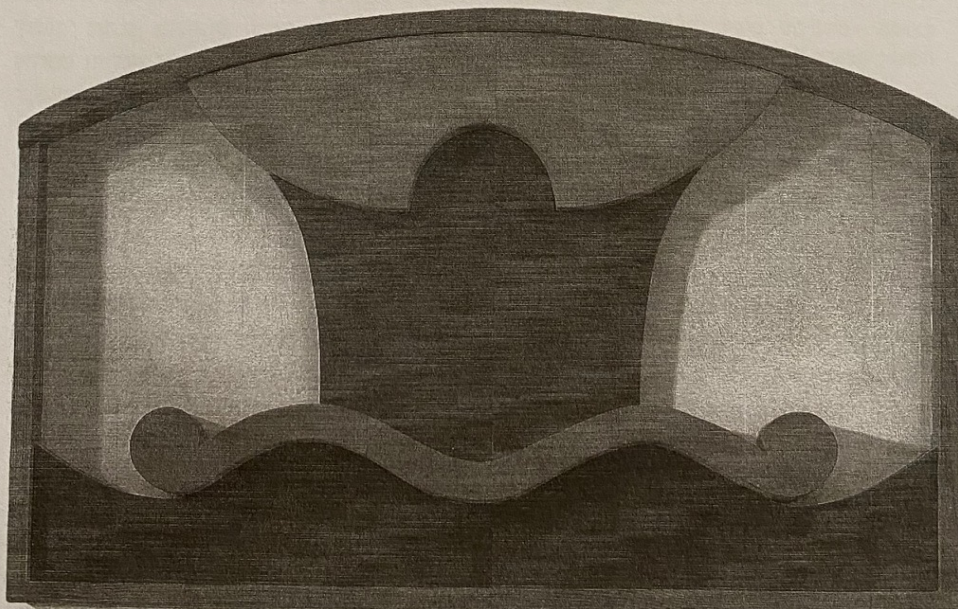
ורגישה. ידה קלה אך מדויקת, והסיפורים נפרמים לחלקים ונתפרים בחזרה במיומנות ובהבה. לשם דוגמה אביא שניים מהמאמרים. האחד הוא "במעגלי צייד וניצוד", עיון בסיפור "הבגידה" של אהרון אפלפלד, הלקוח מקובץ הסיפורים בקומת הקרקע (ספרי דגה, 1968). המחברת בוחרת בסיפור זה כאשנב, שדרכו ניתן להשקיף על רבות מיצירותיו של הסופר. מדובר במערכת יחסים מורכבת בין בני זוג, שהולכת ומידרדרת עד כדי נסיון רצח. "כתיבתו של אהרון אפלפלד מאופיינת עוד מראשיתה בנימה לירית דקה, המתעטפת בסמלים, בעוצמת ביטוי ובחריזה ליסודות הנפש של הנוף הכפרי בעיקר, ושל האדם", פותחת המחברת, ומכאן היא ממשיכה ומתייחסת לאווירת החשד והמתח שאופפת את הסיפור, ונוגעת ברגישות במשחק הצבעים הממלא אותו. "הדמויות בסיפורי אפלפלד אינן דמויות של מציאות. הן חיות על ידה", היא כותבת. למרות זאת ניתן לקבל תמונה על רגשות, הווי יהודי בגולה, שאיפות, התפתחות אישית ויחסי גבר-אשה, הן מתוך הסיפור והן מתוך בחינתו במאמר ראוי זה.

מאמר אחר בספר הוא "ההזרה החוזרת", ניתוח לסיפור הקצר, הסוריאליסטי, המצוין והנפלא של פרנץ קפקא, "הָרֶף" (ויפה עשתה בן-דוד בכך שהביאה את הסיפור במלואו), סיפור שהוא עולם ומלואו של הפכים ומשמעויות.

"רבים סברו שהשיר המורכב של אלדן מקשה על הקורא לרדת לצפונותיו", היא כותבת, ומנסה לפצח את השירה לפרטים חווייתיים של הבנה. היא מכוונת את הקורא אל ההקשבה לזרימה השירית המיוחדת של המשורר, שמשתלבים בה אלמנטים מנוגדים. בניתוח של בן-דוד ניתן למצוא קצה של חוט, שיכול להוביל מחדש את הקורא בנופי שירתו של אלדן.

בפרק אחר, "שירה - במלים של שדות תעופה", כותבת המחברת על שיריו הראשונים של רוני סומק בקבצים סולו (מסדה, 1980) ושבע שורות על פלא הירקון (אופטובסקי, 1987). היא מייחסת את סומק לקבוצת משוררים שהשיגיהם האמנותיים הם בתחום השיר הקצר והמרוכז. וכך, המשורר "מתוך את המסר השירי שלו בשורות אחדות, שאחריהן משתררת דממה, כמו לאחר צרור יריות קצר". בן-דוד מתייחסת למוטיבים המאפיינים גם את שירתו המאוחרת של סומק. היא מדגישה את העובדה ששיריו צומחים מתוך פריטי תרבות האופייניים לעולם הצעירים (כדאי לציין: גיבורי התרבות בספרים הנסקרים שייכים לשנות החמישים והשישים, ולא ניתן לדבר כאן על עולמם של הצעירים), ששיריו האירוטיים מתקשרים למינוחים עכשוויים, וכי הם נעדרי כאב או התרסה. ניתן לחלוק על פירושה של בן-דוד לעניין הכאב.

המאמרים הטובים בספר, לטעמי, עוסקים בפרוזה. יערה בן-דוד מתגלה כאן כמנתחת כירורגית נבונה

חבליט עץ מתוך המיצב